

Sportler), deels i Toldrevisionsscontoirerne (nemlig alle Regnskaber, vedkommende Redningsvæsenet, Quarantainevæsenet og de communale Havne), medens man paa den anden Side vel har kunnet afgive til Finansministeriet nogle Monarchiet vedkommende Regnskaber, der tidligere bleve reviderede i Kongerigets Revisionscontoirer, men uden at man gjennem denne Afgang har kunnet vinde nogen videre Erstatning for den langt betydeligere Tilgang.

Allerede ved Udgangen af det første Revisionsaar efter den nye Ordnings Indførelse, den 1ste Juli d. A., har det ogsaa viist sig, at Arbeidet har været uoverkommeligt, idet nemlig, uagtet al anvendt Flid, et ikke ringe Antal Regnskaber stode til Resistance, medens tidligere ingen saadan Resistance har fundet Sted.

Uagtet det selvfølgelig paa Grund af den saaledes forhaandenværende Resistance vil være forbundet med dobbelt Vanstuelighed at faae Revisionsarbeidet fremmet med tilbørlig Noiagtighed og Hurtighed i det nu begyndte Revisionsaar, skulde Ministeriet imidlertid have anseet det ønskeligt, forinden man androg paa en Forsøgelse af Revisionspersonalet, at have en noget længere Tids Erfaring at støtte sig paa. Til hvad man alt ovenfor har berørt, kommer der imidlertid endnu en Omstændighed, som efter Ministeriets Anskuelse gjør det nødvendigt, at en Forsøgelse af de til Revisionens Tjeneste stillede Kræfter snarest muligt finder Sted. Den under 19de Februar d. A. udfomne Lov om faste Lønninger for Retsbetjent- og Magistrats-Embeder i Kongeriget Danmark, som hidtil ganske eller tildeels have været aflagte med Sportler, bestemmer, som bekendt, at de Retsportler og Gebyrer, som hidtil i Henhold til Sportelreglement af 22de Marts 1814 og de til samme sig sluttende Love og Anordninger have været tillagte de vedkommende Embedsmænd, skulde, efterhaanden som Embederne sættes paa fast Gage, tilfalde Statskassen. Efterhaanden som denne Lov gennemføres — hvilket allerede er skeet for et ikke ringe Antal Embeder — vil den bewirke en betydelig Forsøgelse af Revisionens Arbeide med Hensyn til

de nævnte Embedsmænds Sportelregnskaber. Saalænge Retsportler og Gebyrer for største Delen tilfalder Embedsmanden selv, kunde Revisionens Arbeide nemlig i det væsentlige indskrænke sig til at paasee, at den Statskassen tilfaldende Procentandeel af de indkomne Sportler var rigtig beregnet, hvorimod man ikke behøvede at undersøge selve Sportuleringens Rigtighed. Naar derimod Embedsmanden ikke længere har nogen personlig Interesse i Sportlernes rigtige Erlægelse, da deres Beløb udelukkende tilfalder Statskassen, vil det blive nødvendigt for Revisionen at undersøge Rigtigheden af alle de enkelte Sportelberegninger — en Undersøgelse, som vil gjøre Fordring paa Anvendelsen af betydeligt Arbeide og Tid.

Idet Ministeriet i Henhold til det Ovenanførte maa ansee en Forsøgelse af Revisionsdepartementets Personale for nødvendig i Tjenestens Interesse, maa man derhos holde for, at en Forhøielse alene af den til Revisionsvæsenet bevilgede Assistancefum ikke vil kunne afhjælpe de stedfindende Vanstueligheder, da det netop er det overordnede Personale, navnlig Contoircheferne, som paa Grund af de under hvert Contoir henlagte Forretningers betydelige Omfang ere overbebyrdede. Derimod har man troet at burde foreslaae, at der for at muliggjøre Drettelsen af et 5te Contoir under Revisionsdepartementet, af Finanterne udredes Lønninger til 1 Contoirchef og 1 Fuldmægtig udover det i Lov af 31te Marts 1860, sammenholdt med Lov af 12te Decbr. f. A., normerede Antal, samt at derhos Revisionsvæsenets Assistancefum forhøies med et Beløb af 400 Rd. Sluttelig undlader man ikke at bemærke, at da Loven af 31te Marts 1860 vil være at underkaste en almindelig Revision inden Udgangen af Finantsaaret 18⁶⁵/₆₆, vil det ved den Leilighed kunne tages under Overveielse, hvorvidt den Formindskelse i Revisionens Arbeide, som muligen vil indtræde ved Amtsrepartitionssfonds-Regnskaberens Afgang, kan bewirke, at en Formindskelse i Personalet ved indtrædende Vacance kan ansees forenelig med Forretningernes omhyggelige og hurtige Udførelse.